

Som tredje grund åberopar klaganden slutligen att förstainstansrätten åsidosatt motiveringsskyldigheten, icke-diskrimineringsprincipen och principen om rätten till försvar, samt att de bevis som lagts fram för förstainstansrätten har missuppfattats. Denna sista grund består av tre delgrunder.

Som första delgrund hävdar klaganden att förstainstansrätten har åsidosatt såväl icke-diskrimineringsprincipen som motive-ringsskyldigheten och bestämmelserna om bevisning genom att finna att det faktum att vissa provdeltagare kände till den handling som det skriftliga provet var baserat på inte innebar ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och genom att inte kräva att svaranden skulle inkomma med konkreta bevis för att någon diskriminering hänförlig till denna omständighet inte förelegat.

Som andra delgrund anför klaganden att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts och att de bevis som lagts fram för förstainstansrätten har missuppfattats då förstainstansrätten bedömt att uttagningskommitténs sammansättning var tillräckligt stabil för att säkerställa en objektiv jämförelse och betygsättning av provdeltagarna trots att det fanns uppgifter i målet som visade på en avsaknad av tillräcklig stabilitet i uttagningskommitténs sammansättning och att svaranden inte inkommit med flera viktiga sakuppgifter till förstainstansrätten.

Som tredje delgrund åberopar klaganden ett nytt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och bestämmelserna om bevisning, liksom ett åsidosättande av rätten till försvar, med hänvisning till förstainstansrättens slutsatser vad gäller uttagningskommitténs medlemmars opartiskhet.

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Ried im Innkreis (Österrike) den 2 juni 2008 – Brottmål mot Roland Langer**

(Mål C-235/08)

(2008/C 223/35)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Landesgericht Ried im Innkreis

**Part i brottmålet vid den nationella domstolen**

Roland Langer

## Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 43 i EG-fördraget (fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen i dess lydelse av den 2 oktober 1997, senast ändrad genom Republiken Bulgariens och Rumäniens tillträde till Europeiska unionen den 25 april 2005, EUT L 157, s. 11) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken uteslutande aktiebolag med säte på medlemsstatens territorium får bedriva verksamhet med hasardspel i kasinon i medlemsstaten, vilket innebär att det är nödvändigt att bilda eller förvärva ett aktiebolag i medlemsstaten?
- 2) Ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för ett nationellt monopol på vissa hasardspel, som till exempel hasardspel i kasinon, när medlemsstaten i fråga inte har någon sammanhängande och systematisk politik för att begränsa hasardspel, eftersom nationella organisatörer med tillstånd uppmuntrar till deltagande i spel – till exempel vadhållning i samband med sportengagemang och lotterier som arrangeras av staten – och gör reklam härför (i tv, tidningar och tidskrifter), varvid kontanter för en lott till och med erbjuds i reklamen kort före lottdragningen ("TOI TOI – Glaub' ans Glück") ("Lycka till – Tro på turen")?
- 3) Ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, enligt vilken alla lagstadgade tillstånd för hasardspel och kasinon utfärdas för en tidsperiod av 15 år på grundval av bestämmelser enligt vilka ansökningar från konkurrenter från andra medlemsstater inte beaktas?

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 4 juni 2008 – Swiss Re Germany Holding GmbH mot Finanzamt München für Körperschaften**

(Mål C-242/08)

(2008/C 223/36)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Bundesfinanzhof

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Swiss Re Germany Holding GmbH

Motpart: Finanzamt München für Körperschaften

**Tolkningsfrågor**

1. Ska artikel 9.2 e femte strecksatsen, artikel 13 B a och artikel 13 B d punkterna 2 och 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter <sup>(1)</sup> tolkas så, att ett övertagande av ett avtal om återförsäkring av livförsäkring, för vilket förvärvaren utger köpeskilling och på grundval av vilket förvärvaren – med försäkringstagarens samtycke – övertar den dittillsvarande försäkringsgivarens från skatteplikt undantagna återförsäkringsverksamheten och framdeles tillhandahåller försäkringstagaren nämnda försäkringsgivares från skatteplikt undantagna återförsäkrings-tjänster, ska anses utgöra

a) en försäkrings- eller banktjänst i den mening som avses i artikel 9.2 e femte strecksatsen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, eller

b) en återförsäkringstjänst enligt artikel 13 B a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, eller

c) en transaktion som huvudsakligen utgörs dels av ett från skatteplikt undantaget övertagande av förpliktelser enligt artikel 13 B d punkt 2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, dels av en från skatteplikt undantagen transaktion rörande fordringar enligt artikel 13 B d punkt 3 i samma direktiv?

2. Blir svaret på fråga 1 annorlunda om det inte är förvärvaren utan den dittillsvarande försäkringsgivaren som utger ersättning för överföringen?

3. Om fråga 1 punkterna a, b och c ska besvaras nekande: Ska artikel 13 B c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter tolkas så, att

— den vederlagsbetingade överföringen av avtal om återförsäkring av livförsäkring ska anses utgöra en leverans och att

— det vid tillämpningen av artikel 13 B c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter inte har någon betydelse om den plats där den från skatteplikt undantagna verksamheten bedrivs ligger i den medlemsstat där leveransen äger rum eller om den ligger i en annan medlemsstat?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9 juni 2008 – Gaz de France – Berliner Investissement SA mot Bundeszentralamt für Steuern

(Mål C-247/08)

(2008/C 223/37)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Finanzgericht Köln

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Gaz de France – Berliner Investissement SA

Motpart: Bundeszentralamt für Steuern

**Tolkningsfrågor**

1) Ska artikel 2 a i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater <sup>(1)</sup>, jämförd med punkt f i bilagan till detta direktiv, tolkas på så sätt att även ett franskt bolag i den juridiska formen av "société par actions simplifiée" redan före år 2005 kunde betraktas som "ett bolag hemmahörande i en medlemsstat" i den mening som avses i detta direktiv och att det således i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 90/435/EEG skulle befrias från källskatt på vinst som delades ut år 1999 från dess tyska dotterbolag?

2) Om den första frågan besvaras nekande:

Strider artikel 2 a i rådets direktiv av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, jämförd med punkt f i bilagan till detta direktiv, mot artiklarna 43 EG och 48 EG eller artiklarna 56.1 EG, 58.1a EG och 58.3 EG i den mån det i denna förstnämnda artikel jämförd med artikel 5.1 i direktiv 90/435/EEG föreskrivs att vinst från ett tyskt dotterbolag, som delas ut till ett franskt moderbolag, ska befrias från källskatt när det franska bolaget har den juridiska formen société anonyme, société en commandite par actions eller société à responsabilité limitée, men inte när det franska bolaget har den juridiska formen société par actions simplifiée?

<sup>(1)</sup> EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

<sup>(1)</sup> EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25.